

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE SALAJ

DECIZIA Nr. 96
din 23.06.2008

Privind solutionarea contestatiei formulată de S.C. S.R.L cu sediul social în localitatea , str. nr. , bl. , ap. judetul Sălaj, împotriva Deciziei de impunere nr. din data de 26.11.2007, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 26.02.2008.

Directia Generală a Finanțelor Publice Sălaj a fost sesizată de către Activitatea de Inspectie Fiscală Sălaj cu adresa nr. /26.02.2008 cu privire la contestația formulată de către de către S.C. S.R.L împotriva Deciziei de impunere nr. emisă la data de 26.11.2007 în baza raportului de inspectie fiscală nr. încheiat la data de 19.11.2007.

Contestatia împotriva Deciziei de impunere nr. a fost înregistrată la A.I.F. Sălaj sub nr. din data de 07.02.2008 astfel încât față de data confirmării primirii acesteia data de 15.01.2008 este formulată în termen si a fost semnată în original de către reprezentantul legal al societății.

Obiectul contestatiei îl reprezintă taxa pe valoarea adăugată si accesoriile aferente stabilite prin Decizia de impunere nr. emisă la data de 26.11.2007 în baza raportului de inspectie fiscală nr. încheiat la data de 2007.

Constatand ca în spetă sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. Societatea formulează contestație împotriva obligatiilor bugetare stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr. emisă la data de 26.11.2007 acestea reprezentând:

- tva lei;
- majorări lei.

De asemenea S.C. S.R.L contestă dispozitia dată de AIF Sălaj de a înregistra obligatiile stabilite suplimentar în evidenta contabilă a societății precum si încadrarea unor operatiuni comerciale de aprovizionare cu materiale si piese de schimb ca si fapte infractionale în sarcina d-lui cu încălcarea prevederilor art. 9, alin.(1) lit. c) din Legea 241/2005 si a art. 43 din Legea 82/1991 republicată si modificată.

În sustinerea contestatiei formulată arată următoarele:

Organul de control refuză deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă cumpărărilor de materiale de constructie având în vedere următoarele motive:

- societatea nu dispune de contract;
- societatea nu are teren;
- societatea nu are în evidență constructii;
- societatea nu a întocmit receptii, bonuri de consum pentru a se putea determina destinatia materialelor de constructie;
- faptul că materialele nu sunt specificate în facturile emise către beneficiari;
- societatea nu detine autorizatie de constructie;

- nu s-au întocmit devize de lucrări.

Fată de constatarea organului de control societatea arată că în baza prevederilor legale în materie de tva are dreptul la deducere în momentul în care tva devine exigibilă. De asemenea arată că exercitarea dreptului de deducere pentru bunurile sau serviciile achizitionate legal, folosite pentru realizarea obiectivelor proprii de investitii, se face în baza facturii fiscale sau a unui alt document legal aprobat care justifică taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achizitionate.

Astfel în perioada 2004-2006 societatea justifică aprovizionarea si consumul de materiale de constructii prin următoarele:

- executarea de lucrări de modernizare si reparatii curente la sediul societății detinut în folosință conform contractului de închiriere încheiat între SRL si S.C.

SRL, lucrările fiind executate în regie proprie, operatiune economică neinterzisă de legea contabilității si Codul fiscal;

- executarea de mici reparatii podete conform contractelor si devizelor de lucrări încheiate cu autoritatea contractantă.

Motivele invocate de către organul de control tin de domeniul nerespectării disciplinei contabile si financiare sanctionate de legea contabilității ca si contraventie si nicidecum nu stau la baza refuzului deductibilității taxei pe valoarea adăugată.

In baza celor aratate societatea solicită admiterea deductibilității taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă cumpărărilor de materiale pentru constructie si admiterea contestatiei pentru suma de reprezentând majorări de întârziere aferente.

In ceea ce priveste încadrarea unor operatiuni comerciale de aprovizionare cu materiale si piese de schimb ca si fapte infractionale în sarcina d-lui SRL cu încălcarea prevederilor art. 9, alin.(1) lit. c) din Legea 241/2005 si a art. 43 din Legea 82/1991 republicată si modificată arată următoarele:

Din verificările efectuate de către organul de control în baza de date a MFP s-a constatat că o parte din furnizorii SRL nu sunt înregistrați sau sunt înregistrați dar nu sunt plătitori de tva. In baza acestor constatări nu s-a acordat deductibilitatea sumei de lei reprezentând tva. Arată în continuare că, prevederile legale si argumentele în baza cărora organul de control a constatat că facturile de aprovizionare sunt "fictive" nu stabilesc în mod concret gradul de vinovăție, nivelul de implicare si modul vădit în care S.C.

SRL ar fi folosit mijloace frauduloase pentru a diminua impozitele si si taxele datorate ci stabilesc de fapt vinovăția societăților comerciale furnizoare. S.C. SRL a respectat prevederile legale facturile mentionate de către organul de control sunt înregistrate în contabilitatea societății si îndeplinesc conditia de document justificativ.

De asemena a folosit în mod real piesele de schimb achizitionate pentru masinile si utilajele detinute în proprietate. Chiar dacă nu a întocmit bonuri de consum, în baza Normelor si normativelor care reglementează necesarul de piese de schimb societatea poate proba că în perioada 2004-2006 acestea au fost necesare reparatiilor curente, reviziilor periodice sau reparatiilor capitale ale masinilor si utilajelor din dotare.

In fapt operatiunile economice descrise de către organul de control nu au fost regăsite ca înregistrate la furnizori stare de fapt care nu priveste contabilitatea S.C. SRL.

Faptele prezentate de către organul de control nu întrunesc conditiile încălcării prevederilor art. 9, alin.(1) lit. c) din Legea 241/2005 si a art. 43 din Legea 82/1991 republicată si modificată deoarece S.C. SRL asa cum reiese din contabilitatea proprie " nu a omis să

evidentieze în acte contabile operatiunile si veniturile realizate, nu a înregistrat operatiuni nereale". Societatea a înregistrat materialele achizitionate atât cantitativ cât si valoric în contabilitate ulterior consumându-le în interesul activității sale.

S.C. SRL în anul 2004 nu cunostea faptul că facturile emise de către furnizorii consemnati de către organul de control sunt fictive.

Din cele de mai sus se poate constata că S.C. SRL nu a denaturat cu

știință si în mod vădit patrimoniul său si prin aceasta să fi săvârșit fapte care întrunesc conditiile săvârșirii de infractiuni.

In concluzie S.C. SRL solicită admiterea contestatiei pentru suma de 34586 lei reprezentând tva si a majorărilor de întârziere în sumă de lei.

II. Din Decizia de impunere nr. /26.11.2007 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat la A.I.F. Sălaj sub nr. /26.11.2007 referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

2.1.1 Obligații suplimentare de plată

Taxa pe valoarea adăugată lei

Majorări de întârziere lei

2.1.2 Motivul de fapt

Societatea a dedus tva din facturi emise de către societăți care nu există în baza de date a MFP, din facturi care nu îndeplinesc prevederile HG 831/1997, OMF 989/2002.

2.1.1 Temeiul de drept

Act normativ Legea 571/2003 art. 145 alin. (8), lit. a), alin. (12), lit. b) art. 153 alin. (1), lit. a), Legea 210/2005 art. 115 alin. (5),

Din Raportul de inspecție fiscală nr. /26.11.2007 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. /26.11.2007 referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

La S.C. SRL s-a desfășurat inspectia fiscală parțială al căreui obiectiv la constituit verificarea sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în sumă de lei aferentă perioadei fiscale 01.04.2007-30.06.2007. Decontul de T.V.A. a fost înregistrat la organul fiscal teritorial, Administratia Finantelor Publice a orasului Jibou, sub nr. /13.07.2007, iar în Registrul de evidenta a cererilor de rambursare a T.V.A. sub nr. /30.07.2007.

Operatiunile economice efectuate de societate corespund obiectului de activitate si sunt operatiuni taxabile cu exceptia celor mentionate în anexele nr.1 si 2 ale raportului de inspectie fiscală.

Din verificarea jurnalului de cumparari si confruntarea cu documentele care au stat la baza înregistrării în contabilitate s-au constatat următoarele:

- toate aprovizionările au fost destinate realizării veniturilor, cu exceptia aprovizionărilor mentionate în anexele nr.1 si 2 ale raportului de inspectie fiscală;

- s-a dedus tva s-a justificat cu documente conform art.145 alin. (8) din Legea 571/2003, documente care îndeplinesc prevederile HG 831/1997 si a OMF 989/2002, cu exceptia celor mentionate în anexele nr.1 si 2 ale raportului de inspectie fiscală;

- tva din bonurile fiscale s-a dedus conform OUG 28/1999 republicată.

Soldul sumei negative a tva la data 30.06.2007 este în suma de lei si corespunde cu balanta de verificare.

Conform anexei nr. I a raportului de inspectie fiscală, societatea a dedus tva aferentă unor materiale de constructii cum ar fi: ciment , boltari , var, otel beton, materiale pentru instalatii. Societatea nu detine teren pentru a putea obtine autorizatia de constructie, nu detine constructii, nu întocmeste note de receptii, bonuri de consum pentru a se putea determina destinatia materialelor de constructii înregistrate în evidenta societatii. Societatea nu detine autorizatie de constructie, nu are devize de lucrari, respectiv situati de lucrari.

Având în vedere Legea 571/2003 privind Codul fiscal care la art.145 alin. (2) lit.a, stipulează: “ Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii în folosul următoarelor operatiuni: operatiuni taxabile;” tva în suma de lei nu este deductibilă fiscal.

Pentru neplata la termen a obligatiei fiscale constatate, în baza Legii 210/2005, s-au calculat majorari de întârziere în suma de 2370 lei (anexa nr. 3 a raportului de inspectie fiscală).

Conform anexei nr. 2 a raportului de inspectie fiscală, societatea a dedus tva din facturi care nu îndeplinesc prevederile HG 831/1997 si a OMF 989/2002 la majoritatea facturilor lipsind CNP-ul persoanei care a eliberat factura si numarul masinii cu care s-au transportat piesele.

De asemenea lipsesc foile de parcurs, delegatii pentru decontarea diurnei, semnatura de primire, unele dintre facturi sunt completate înaintea de data achizitionării produselor.

În urma verificării pe site-ul M.F. a societăților de la care societatea detine facturi de achiziții, conform adresei nr. /15.10.2007 de la Activitatea de Metodologie și Administrare a veniturilor Statului, s-au constatat următoarele:

- SC SRL, SC SRL, SRL, SC IMPEX
SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL,
SRL, SC SRL, nu există în evidențele MF;
- SC SRL nu este plătitoare de tva.

Conform anexei nr. 2 a raportului de inspecție fiscală toate facturile reprezentând piese de schimb au fost achitate cu chitanța.

Societatea nu a întocmit note de recepție, bonuri de consum pentru a se putea identifica destinația pieselor respective încălcându-se astfel prevederile art. 6 (2) din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată, modificată și completată prin O.G. nr. 61/2001 care prevede "orice operațiune economică efectuată se consemnează într-un document care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ". Documentele justificative sunt documente primare care probează legal o operațiune".

Conform Legii 571/2003, art.145, alin.8 dreptul de deducere a tva se exercită în baza exemplarului original al facturilor emise de furnizori înregistrați ca și platitori de tva, conform art. 153 din Legea nr. 571/2003 cu modificările ulterioare. Având în vedere că societățile sus menționate nu figurează în evidențele M.F. (conform Legii 31/1990 cu modificările ulterioare), rezultă ca facturile în baza cărora societatea a dedus tva nu provin de la furnizori înregistrați ca și platitori de tva.

Conform anexei nr. 2 a raportului de inspecție fiscală și a celor constatate s-a stabilit că societatea a dedus tva în suma totală de lei în baza unor facturi care nu îndeplinesc prevederile legale, respectiv exercitarea dreptului de deducere conform art. 145 alin. (8) litera a), de asemenea facturile nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 145 alin. (12) litera b) din Legea nr. 571/2003 modificată.

Pentru neplata la termen a tva în conformitate cu Legea 210/2005 s-au calculat majorări de întârziere în suma de 20478 lei.

Fata de cele menționate, faptele întrunesc prevederile Legii nr.241/2005 art.9, alin.(1) litera c).

La finele controlului s-au constatat următoarele:

-tva solicitată la rambursare : lei
-tva pentru care are drept de rambursare: 0 lei
-tva stabilită suplimentar: lei
-tva de plată la 30.06.2007 lei

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de control fiscal, susținerile contestatarii precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

În fapt la S.C. SRL s-a desfășurat inspecția fiscală parțială al cărui obiectiv la constituit verificarea sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 6617 lei solicitată la rambursare prin decontul de tva înregistrat la Administrația Finanelor Publice a orașului Jibou sub nr. /13.07.2007.

Urmare inspecției fiscale efectuate s-a constatat că societatea a dedus tva aferentă unor materiale de construcții fără ca aceasta să dețină terenuri și construcții. De asemenea s-a constatat că nu au fost întocmite recepții și bonuri de consum pentru a se putea determina destinația materialelor de construcție înregistrate în evidența societății și că societatea nu detine autorizație de construcție, nu are devize de lucrări, respectiv situații de lucrări.

Având în vedere prevederile art.145 alin. (2) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal organul de control a constatat că tva în sumă de lei aferentă acestor materiale nu este deductibilă fiscal.

Pentru neplata la termen a obligației fiscale constatate, în baza Legii 210/2005, s-au calculat majorări de întârziere în suma de lei (anexa nr. 3 a raportului de inspecție fiscală).

De asemenea s-a constatat că societatea a dedus tva din facturi emise de către societăți care nu există în baza de date a MFP și din facturi care nu îndeplinesc prevederile HG 831/1997 coroborat cu prevederile OMF 989/2002, valoarea acesteia fiind de lei.

Pentru neplata la termen a tva în sumă de lei, în conformitate cu Legea 210/2005, s-au calculat majorări de întârziere în suma de lei.

Urmare acestor constatări s-a întocmit Procesul verbal din .2007 faptele reținute întrunind condițiile prevăzute de art.9 alin. (1), lit c) din Legea 241/2005 și a art. 43 din legea 82/1991. Cu adresa nr. din 14.01.2008, organele de control au sesizat Inspectoratul de Poliție al județului Sălaj în legătură cu constatările efectuate prin Procesul verbal din data de 2007 înregistrat la AIF Sălaj sub nr. din 26.11.2007.

Ca urmare a constatărilor Raportului de inspecție fiscală din data de 2007 și a Procesului verbal din data de 19.11.2007 s-a emis Decizia de impunere nr din data de 26.11.2007 pentru următoarele obligații de plată:

- tva lei;
- majorări de întârziere aferente tva lei.

Societatea a formulat contestație împotriva obligațiilor bugetare stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr din data de 26.11.2007 arătând că a avut drept la deducerea tva în baza prevederilor legale în materie de tva. De asemenea a aratat că bunurile și serviciile au fost achiziționate legal și au fost folosite pentru realizarea obiectivelor proprii de investiții cum ar fi:

- executarea de lucrări de modernizare și reparații curente la sediul societății detinut în folosință conform contractului de închiriere încheiat între Bârsan Ioan și S.C. SRL, lucrările fiind executate în regie proprie, operațiune economică neinterzisă de Legea contabilității și Codul fiscal;
- executarea de mici reparații podete conform contractelor și devizelor de lucrări încheiate cu autoritatea contractantă.

De asemenea a mai arătat că motivele invocate de către organul de control tin de domeniul nerespectării disciplinei contabile și financiare fiind sancționate de legea contabilității ca și contravenție și nicidecum nu stau la baza refuzului deductibilității taxei pe valoarea adăugată.

Referitor la tva în sumă de lei aferentă materialelor de construcție.

Din referatul cu propuneri de soluționare a contestației referitor la acest aspect se rețin următoarele:

Societatea nu a înregistrat în evidența contabilă investiții efectuate în regie proprie la mijloacele fixe luate cu chirie. Societatea nu a înregistrat contractul de închiriere al spațiului în evidența AFP Jibou. Contractul nr. 24.08.2004 anexat contestației se referă la PIETRUIRE DRUM DE rezultând că materialele de construcție pentru care nu s-a acordat deductibilitate nu au putut fi folosite în cadrul acestui proiect.

În drept potrivit art. 145 din legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

- a) operațiuni taxabile;

[...]

Potrivit prevederile legale enunțate se reține că deducerea taxei pe valoarea adăugată este condiționată de destinația bunurilor achiziționate respectiv acestea trebuie utilizate fie în folosul nevoilor firmei fie a operațiunilor sale taxabile.

Astfel deși se susține în contestație că materialele de construcție au fost utilizate pentru modernizare și reparații curente a sediului societății, din evidentele societății nu rezultă că societatea ar avea spații închiriate și nici nu aduce în susținere contractul de închiriere încheiat între SC SRL și așa cum se arată în susținerea contestației.

Având în vedere prevederile legale, documentele existente la dosarul și argumentele organului de inspecție fiscală, motivația contestatarului potrivit căreia "executarea de lucrări de modernizare și reparații curente la sediul societății detinut în folosință conform contractului de

închiriere încheiat între Bârsan Ioan și S.C.

SRL, lucrările fiind executate în regie proprie, operațiune economică neinterzisă de legea contabilității și Codul fiscal” nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motiv pentru care se va respinge contestația pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată și nesustenută de documente.

În privința majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de 6182 lei se reține ca stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul. Întrucât contestația referitoare la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei urmează să fie respinsă și contestația referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente acestora în sumă de 2370, calculate conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmează să fie respinsă.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și a majorărilor de întârziere în suma de lei.

În susținerea contestației formulată societatea arată că în ceea ce privește încadrarea unor operațiuni comerciale de aprovizionare cu materiale și piese de schimb ca și fapte infracționale în sarcina d-lui cu încălcarea prevederilor art. 9, alin.(1) lit. c) din Legea 241/2005 și a art. 43 din Legea 82/1991 republicată și modificată arată că, prevederile legale și argumentele în baza cărora organul de control a constatat că facturile de aprovizionare sunt “fictive” nu stabilesc în mod concret gradul de vinovăție, nivelul de implicare și modul vădit în care S.C.

SRL ar fi folosit mijloace frauduloase pentru a diminua impozitele și taxele datorate și stabilesc de fapt vinovăția societăților comerciale furnizoare. S.C. SRL a respectat prevederile legale, facturile menționate de către organul de control fiind înregistrate în contabilitatea societății și îndeplinind condiția de document justificativ.

De asemenea arată că a folosit în mod real piesele de schimb achiziționate pentru mașinile și utilajele deținute în proprietate și că deși nu a întocmit bonuri de consum, în baza Normelor și normativelor care reglementează necesarul de piese de schimb societatea poate proba că în perioada 2004-2006 acestea au fost necesare reparațiilor curente, reviziilor periodice sau reparațiilor capitale ale mașinilor și utilajelor din dotare.

Ca o concluzie arată că faptele prezentate de către organul de control nu întrunesc condițiile încălcării prevederilor art. 9, alin.(1) lit. c) din Legea 241/2005 și a art. 43 din Legea 82/1991 republicată și modificată deoarece S.C. SRL așa cum reiese din contabilitatea proprie “ nu a omis să evalueze în acte contabile operațiunile și veniturile realizate, nu a înregistrat operațiuni nereale”. Societatea a înregistrat materialele achiziționate atât cantitativ cât și valoric în contabilitate ulterior consumându-le în interesul activității sale.

În drept sunt aplicabile prevederile art. 214 alin.(1), lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;

[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

[...]

Se reține că între stabilirea obligațiilor bugetare, sus menționate, și stabilirea caracterului infracțional al aspectelor constatate, există o stransă interdependentă de care depinde soluționarea contestației formulată de către SC SRL, pentru acest capăt de cerere.

Organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, întrucât prioritate de soluționare în speță o au organele de cercetare penală care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală în virtutea faptei infracționale.

Avand în vedere cele precizate mai sus se retine că, până la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penală, D.G.P.F. Sălaj nu se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capăt de cerere, motiv pentru care **va suspenda solutionarea cauzei** pentru următoarele obligatii:

- tva lei.
- majorări de întârziere aferente tva 20478 lei.

In functie de solutia cu caracter definitiv pronuntată pe latura penală procedura administrativă va fi reluată în conditiile legii.

Pentru considerentele arătate în continutul deciziei, în temeiul Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, se

D E C I D E:

1. Se respinge contestatia formulată de către SC SRL pentru suma de 6182 lei reprezentând tva ca neîntemeiată si nesustinută cu documente si pe cale de consecință se mentin corespunzător măsurile dispuse prin Raportul de inspectie fiscală înregistrat la AIF Sălaj sub nr. din data de 19.11.2007.

2. Se respinge contestatia formulată de către SC SRL pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

3. Se suspendă solutionarea contestatiei formulată de catre SC SRL pentru suma totală de lei reprezentând:

- tva lei.
- majorări de întârziere aferente tva lei,

până la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

4. Prezenta decizie poate fi contestată conform legii la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

ec.